

πίτας

πίτας, ο, ουσ. [<πίτα + κατάλ. -ας], άνθρωπος πολύ μεθυσμένος ή άνθρωπος που βρίσκεται σε παραίσθηση από τη χρήση ναρκωτικού: «τον είδα να βγαίνει απ' το μπαράκι κι ήταν πάλι πίτας».

- γίνομαι πίτας, βλ. φρ. γίνομαι πίτα, λ. [πίτα](#).

- είμαι πίτας, βλ. φρ. είμαι πίτα, λ. [πίτα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας